

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 359/2026-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených JUDr. Katarínou Drobnou, LL.M., PhD., advokátkou, Kozia 29, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/34/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. júna 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/34/2025. Sťažovatelia žiadajú o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur pre sťažovateľku a 5 000 eur pre maloletého sťažovateľa a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že otec maloletého sťažovateľa podal okresnému súdu 26. februára 2025 návrh na úpravu svojho styku s maloletým sťažovateľom, pričom v napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté. Sťažovateľka je matkou maloletého sťažovateľa.

3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prieťahmi okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľka zrekapitulovala jeho priebeh a poukázala na prvky v postupe okresného súdu, ktoré považuje za neefektívne. Zároveň predostrela

skutkové argumenty týkajúce sa predmetu napadnutého konania, t. j. dôvody, pre ktoré nesúhlasí s rozšírením styku medzi navrhovateľom (otcom, pozn.) a maloletým sťažovateľom. Napadnuté konanie podľa názoru sťažovateľky nemožno označiť za tak právne zložité, aby do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne skončené napriek potrebe vykonať znalecké dokazovanie a množstvo navrhnutých dôkazov. Napadnuté konanie svojou povahou patrí do bežnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Na ťarchu sťažovateľov nemôže byť ani ich aktivita v konaní. Sťažovateľka je matkou maloletého sťažovateľa so zdravotnými komplikáciami a robí všetko preto, aby chránila najlepší záujem svojho dieťaťa. Zbytočné prietahy mali byť spôsobené výlučne postupom okresného súdu, a to jeho nečinnosťou, ako aj neefektívnou činnosťou.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) zbytočnými prietahmi okresného súdu v napadnutom konaní.

5. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože v ich obsahu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Pri posudzovaní, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikátúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) a jeho význam pre sťažovateľa.

6. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci ústavný súd uvádza, že napadnuté konanie patrí do bežnej agendy všeobecných súdov, no svojou povahou ho možno zaradiť medzi tzv. citlivé konania, ktoré by mali byť všeobecnými súdmi riešené prioritne. Napadnutému konaniu taktiež možno priznať osobitný stupeň skutkovej zložitosti, a to vzhľadom na potrebu znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológie, či nutnosti pribratia do konania tlmočníka z maďarského jazyka. Plynulému priebehu konania rozhodne nepridávajú ani mimoriadne vyostrené osobné vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa.

7. Pri hodnotení druhého a tretieho kritéria ústavný súd nevychádzal len z argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti, ale aj z obsahu súdneho spisu, ktorý bol ústavnému súdu sprístupnený od okresného súdu prostredníctvom detailného chronologického prehľadu úkonov súdu a účastníkov konania. Ústavný súd po dôkladnej analýze danej dokumentácie konštatuje, že ústavnej sťažnosti nemožno vyhovieť. V postupe okresného súdu nebolo zaznamenané žiadne súvislé obdobie nečinnosti, ktoré by malo za následok vznik zbytočných prietahov zo strany okresného súdu. Z prehľadu úkonov je, naopak, zrejmé, že plynulý priebeh konania nie je narušený okresným súdom, ale, naopak, sťažovateľkou, resp. jej bohatou procesnou aktivitou.

8. Návrh na úpravu styku bol okresnému súdu doručený 6. marca 2025 a okresný súd takmer bezodkladne stanovil termín informatívneho stretnutia rodičov na 10. apríl 2025, ktoré sa však

neuskutočnilo vzhľadom na návrh sťažovateľky na zrušenie informatívneho stretnutia rodičov z dôvodu podania trestného oznámenia na otca maloletého sťažovateľa pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Informatívne stretnutie rodičov tak bolo zrušené a okresný súd požiadal úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o poskytnutie správy o priebehu styku. Uvedený postup ústavný súd hodnotí v okolnostiach prerokúvanej veci za vhodný a efektívny. Správa z úradu práce bola okresnému súdu doručená 21. mája 2025. K informatívnemu stretnutiu rodičov napokon došlo 23. júna 2025, kde bolo dohodnuté stretnutie maloletého dieťaťa s otcom za účasti kolízneho opatrovníka. Vzhľadom na to, že maloletý sťažovateľ neovláda slovenský jazyk, okresný súd pribral do konania tlmočníka z maďarského jazyka. Ďalší termín informatívneho stretnutia rodičov, ktorý sa mal uskutočniť 21. júla 2025, sa taktiež neuskutočnil na žiadosť sťažovateľky, ktorá v období nasledujúcich dvoch mesiacoch (august a september 2025) predložila súdu taktiež ďalšie dve vyjadrenia, protinávrh na úpravu styku a dve námietky zaujatosti proti pracovníckam úradu práce. Potreba vysporiadať sa s uvedenými podaniami mala bezpochyby vplyv na aktuálnu dĺžku napadnutého konania.

9. Prvé pojednávanie sa uskutočnilo 22. septembra 2025, ktoré bolo odročené na účely potreby pribratia znalca z odboru psychológie. Na uvedenom pojednávaní sa účastníci dohodli na dobrovoľnom styku medzi navrhovateľom a maloletým sťažovateľom za prítomnosti kolízneho opatrovníka. V priebehu októbra 2025 boli okresnému súdu od účastníkov konania i kolízneho opatrovníka doručené navrhnuté otázky pre znalca, ktorý bol súdom ustanovený 5. novembra 2025.

10. Sťažovateľka podala 4. decembra 2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý okresný súd odmietol uznesením z 10. decembra 2025, proti ktorému sťažovateľka podala odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 27. februára 2026 zamietol.

11. Ustanovená znalkyňa v súdom určenej lehote nedokázala vypracovať znalecký posudok, keďže sťažovateľka jej neposkytla súčinnosť a nebola schopná priviesť maloletého sťažovateľa na vyšetrenie, a preto naplánované vyšetrenia dosiaľ neprebehli. Posledným úkonom bol návrh sťažovateľky z 12. júna 2026 na pristúpenie komisára pre deti do konania.

12. Z už špecifikovaného priebehu konania je ústavnému súdu už na prvý pohľad zrejmé, že plynulému priebehu konania nebráni nečinnosť ani neefektívna činnosť okresného súdu, ale, naopak, rozsiahla procesná aktivita sťažovateľky, matky maloletého sťažovateľa. Ústavný súd chápe zložité osobitosti napadnutého konania, avšak musí poukázať na to, že podľa judikatúry ESLP sťažovateľovi síce nemôže byť vyčítané uplatnenie procesných prostriedkov, ktoré mu na ochranu jeho práv poskytuje vnútroštátny právny poriadok, avšak na druhej strane nemožno pričítať štátu zodpovednosť za prieťahy, ktoré v konaní vznikli v dôsledku nutnosti vysporiadať sa s nimi (k tomu pozri rozsudok ESLP č. 52859/99 z 25. 5. 2004 vo veci Dostál proti Českej republike, § 220).

13. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného súdu nevidel objektívnu existenciu zbytočných prieťahov zo strany okresného súdu, na základe ktorých by bolo v súčasnosti možné vysloviť porušenie označených práv sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny), čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

14. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priesťahov zo strany okresného súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľom, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložili ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu